

Гергевденъ никого не веселѣше и камбаната, която свикваше богомолцитѣ въ храма, меланхолично издаваше звѣнѣ, приличенъ на погребаленъ. Но изведнажъ и звѣntenето стана по-живо и триумфално, и лицата свѣтнахъ отъ радость: Воловъ водѣше отъ Копривщица подкрѣпление, състояще отъ петдесетъ души възстанници, повечето селяне изъ сръдно-горскитѣ села. Той дойде право въ черкова, дѣто се отслужи тържественно молебствие... Камбанитѣ загръмѣхъ още по-празднично. Слѣдъ това, Воловъ съ дружината си, съ свещенници и литии, потегли къмъ позицитѣ. Тамъ осжди на смрътъ нѣколко цигани и турци уловени, като шпиони. Той самъ стѣче съ сабята си одного отъ тѣхъ. Слѣдъ тие екзекуции Воловъ се завърна самъ въ Копривщица. Осталото врѣме се употрѣби за доврѣшване окопитѣ.

На слѣдуюция день унието пакъ се въцари. Напраздно далегледнитѣ стражи се озѣртахъ по цѣли часове да зърнатъ многожеланныя пожаръ въ долината. Каблешковата експедиция бѣше се върнала безуспѣшно назадъ въ Копривщица. Малцината пѣтници, които пробихъ тука прѣзъ прѣвитѣ дни на възстанието, обаждахъ, че всичко е мирно въ долината, и че никакъвъ знакъ нѣма за едно близко възстание... Отъ вчера и пѣтници прѣстанахъ да идхъ... Въместо тѣхъ, мѣрнахъ се далеко на друма нѣколко конника турци, изгърмѣхъ и пакъ се върнахъ назадъ. Обезсърдчаванието нараставаше. Не помагахъ ни увѣщанията на по-сърдчатитѣ, които намалявахъ всѣки часъ, ни отлъгвания, ни строгитѣ внушения.

Това плачевно настроение въ редоветѣ на клисурскитѣ защитници се усили още на 25 априлий. Тѣ видѣхъ, че сж оставени сами на себе си, сирѣчь на неминуема гибель... Тя бѣше очевидна. Шепата защитници, които можѣ да даде градътъ, всичко-всичко около двѣста и петдесетъ души, прѣснхти по вси страни, не стигахъ, за да отблъснхтъ страшната сганъ башибозуци, които щѣхъ